

Beste medeparochianen,
broeders en zusters.

We staan aan het begin van het nieuwe jaar.
2022.

Ik moet altijd weer even wensen: 2022.

En dan wensen we elkaar allemaal:

Een zalig Nieuwjaar.

Of, een gelukkig Nieuwjaar.

Of gewoon: de beste wensen voor het nieuwe jaar
en natuurlijk vooral: heel veel gezondheid.

Maar heel soms hoor je ook:

een ‘gezegend’ Nieuwjaar.

Wij vinden dat misschien een beetje ‘protestants’!

Maar eigenlijk is het juist ook heel erg mooi.

Want dat wil eigenlijk zeggen:

Aan het begin van het nieuwe jaar

wens ik jou Gods zegen toe.

Zoals we ook zo mooi hoorden
in de eerste lezing.

Maar wat betekent zegenen eigenlijk?

Er is een heel mooi verhaal van Henry Nouwen
over zegenen.

Henry Nouwen woonde in een huis

samen met enkele mensen

met een meervoudige handicap.

En één van die bewoners, Janet,

vroeg eens aan Henry Nouwen:

“Wil je me zegenen?”

Henry Nouwen zegende haar.

Maar Janet zei:

“Ik voel niets!”

Henry Nouwen dacht:

“Ja, wat moet ik nu doen?

Misschien iets langzamer!”

Dus heel langzaam zei Henry Nouwen:
“Janet, ik zegen jou, in de naam van de Vader,
en de Zoon en de Heilige Geest”
Maar weer zei Janet:
“Ik voel niets!”

Henry Nouwen wist eigenlijk niet meer zo goed
wat hij moest doen.
Daarom pakte hij Janet maar eens flink beet
en zei toen tegen haar:
“Janet, weet je dat wij allemaal
heel veel van je houden.
En dat je een heel lief meisje bent.
En dat God ook van jou houdt!”
En Janet fleurde helemaal op
en werd helemaal blij.
“Ja,” zei Janet, “nou voel ik het!”
Mooi, hè.
Zo belangrijk kunnen goede woorden zijn.
Goede woorden om elkaar mee te zegenen.

Maar hoe vaak spreken wij ook negatieve woorden
tegen elkaar.
Ik ben een beetje overgevoelig!
Maar ik herinner me soms nog negatieve woorden
van jaren geleden.
Negatieve woorden die mensen tegen mij zeiden:
'Je doet dit niet goed, je doet dat niet goed!'
En ga zo maar door.
Meestal verdwijnt de pijn van die woorden,
maar soms ook niet of nauwelijks!
Ik denk dat we dat allemaal
wel eens hebben meegemaakt!
Laten we daarom heel voorzichtig zijn met negatieve woorden.
Natuurlijk moeten we een ander wel eens corrigeren.
Maar laten we oppassen elkaar niet af te branden,
of de grond in te boren!
Elkaar te beschadigen.

En laten we vooral goede woorden spreken.
Woorden die de ander tot zegen zijn.

Vandaag, 1 januari, viert de kerk ook:
Maria, de Moeder van God.
En dan moet ik meteen denken aan het Wees gegroet.
Wist u dat in het wees gegroet
tweemaal het woord gezegend voor komt?
Ik had me dat eigenlijk nog nooit gerealiseerd.
Hooft u maar:
'Wees gegroet Maria,
vol van genade.'
En nou komt het:
'Gij zijt de 'gezegende' onder de vrouwen
en 'gezegend' is Jezus de vrucht van uw schoot!'
Mooi, hè!
Maria mocht de Zoon van God werkelijk
als een baby in haar schoot ontvangen.
Daarom wordt zij de gezegende genoemd.
Jezus, één en al goedheid,
één en al liefde, in haar schoot!
Wat een zegen!

Dat is voor ons natuurlijk niet weggelegd.
Maar, wij mogen wel die liefde van God
op een geestelijke manier in ons hart ontvangen.
Die liefde die het Kerstkind in onze wereld is komen brengen.
Daarom mogen ook wij gezegend zijn.

Kunnen wij dan niet liefhebben uit onszelf?
Hebben wij daar dan een ander voor nodig?
Hebben we daar Christus dan voor nodig?
Wel, natuurlijk kunnen wij onze vrienden liefhebben.
Maar, we hebben allemaal ook wel eens vrienden,
met een bepaald moeilijk karaktertrekje.
Iemand die wel aardig is,
maar toch wel heel erg vol van zichzelf.

Of iemand die wel aardig is,
maar toch wel heel erg eigenwijs kan zijn.
Of iemand die wel aardig is,
maar toch soms ineens ook iets heel lelijks kan zeggen.
En ga zo maar door!
En laten we maar eerlijk zijn:
wij zelf zijn toch ook niet perfect!
Dat laatste vergeten we wel eens.
Maar staat u er wel een bij stil,
dat u zelf misschien ook wel een karaktertrekje hebt,
zonder dat u dat zelf weet,
maar waar een ander wel moeite mee heeft!?

Nou, daarom is het zo geweldig,
is het zo'n zegen,
dat wij Gods liefde ook in ons hart mogen ontvangen.
En die liefde wil God bij uitstek geven
als wij zo de Heilige Communie ontvangen.

En weet u, dan zouden wij eigenlijk als Maria,
die Heilige Communie, die liefde van God,
in ons hart moeten koesteren.
Zoals Maria haar baby Jezus in haar schoot
koesterde.
Zo mogen wij de liefde van God
in onze harten uitgestort,
koesteren.
En met die liefde kunnen we anderen liefhebben,
soms een beetje geduld met elkaar hebben,
of soms elkaar gewoon een beetje verdragen.
Nou, dat is zegenen.
En vooral goede woorden spreken tot elkaar.
En die woorden mogen we leren van het Kerstkind
in de kribbe.
En daarom: een Gezegend Nieuwjaar!